

ZIRIG ÁRPÁD

Nyár Velencében

*oly szép volt a tengerpart
hogy szerettem volna kézbe
venni mint egy képet
belső múzeumomba
elhelyezni hogy ne fogjon
ki rajta az enyészet
később vihar támadt
a fák koronái megteltek
szökőkutak énekével
nyugat felől zafirkékre
váltzott az ég
isten üzent vakító fénnel
a járda pocsolyáin félénk
neonok sápadt-zöld tánca
zöldre piros pirosra sárga
a fényittas utca hajnalig járja
a császárfák ágain
dundi vízcseppek
mint játékba feledkezett
gyerekek lifteznek
lefelé az adria hotel
kertjében gipszszüzek
zuhanyoznak pajzánul
a perc látványa
a beszipantott pillanat
az öröklétbe beleájul
aszúbor ízű hangulat
nótával csipkézi a tereket
velence lagúnái fölé
a turista-nyár
égi gondolákon megérkezett*

*

*ez a vers magától íródott
kint ülök a balkonon
mint hajdanán mikes
a mormoló tengert hallgatom*

Visszafelé élem...

*Nézd, e versben toporog a sötét,
fagyos ujjakkal motoz november szele.
A folyó partján madárraj rikolt,
vadat riaszt a fák megdermedt levele.*

*Az égen a habfüggönyök puhán lebegnek,
locsog, pusmog a víz. Kopasz bokrok csöndben,
mint megvert seregek vesztes csata után,
összeborulva várnak a fázós völgyben.*

*A fénytelen levegőben lenge bánat.
Kiáltok. Az árnyak nem felelnek vissza.
Pereg a némafilm-forgatás,
bolyongok a tájban, fáradt statisztá.*

*Alakot ölt minden, ami formátlanak
látszott. Képernyő fénye falnak ütközött.
Az est színeit a szél leszaggatja,
tétovázom múlt, jelen és halál között.*

*E versben már toporog a sötét,
fiatal éveinket álmomban lesem,
bezárnak minden ajtót, súlyos ablakot –
visszafelé élem nehéz életem.*

Fölismerés

*görcsös akác
útszélen állok
ott hol az elhagyott
pléhkrisztus áll –
jövömből
mint kukoricásból vaddisznó
előcsörtet a halál*